

Đề bài

Trẻ em vẫn mơ ước vươn
vai một cái là thành
tráng sĩ như

Thánh Gióng

Em hãy tưởng tượng mình
mơ thấy Thánh Gióng và
hỏi ngài bí quyết xem ngài
khuyến em như thế nào?

Bài làm

Sáng nay, trong tiết văn, chúng em được học về truyền thuyết *Thánh Gióng*, người anh hùng nhỏ tuổi đã lập nên kì công quét sạch giặc Ân xâm lược ra khỏi bờ cõi nước ta. Giọng kể truyền cảm, sinh động của cô giáo đã đưa chúng em vào thế giới đầy những chi tiết huyền bí, phi thường. Hình ảnh đẹp đẽ của Thánh Gióng đã để lại trong tâm trí em ấn tượng sâu đậm, có sức cuốn hút lạ lùng. Đến đêm, trước khi đi ngủ, em mở sách ra đọc một lần nữa và ao ước rằng, giá như mình vươn vai một cái cũng thành tráng sĩ oai phong lẫm liệt như Thánh Gióng. Ao ước cháy bỏng đó đã theo em vào trong giấc mơ.

Em đang đi giữa một vùng quê đầy hoa thơm, cỏ lạ. Những ngôi làng được bao bọc bởi những lũy tre đặng ngà, thân vàng óng, lá xanh rì rào trước ngọn gió xuân hây hây. Dọc đường ao chuông, nối dọc nhau thành từng dãy, mặt nước lung linh soi bóng mây trời. Mỗi hình ảnh đều gợi lại chiến công của Thánh Gióng. Dòng người đông đúc đang hối hả kéo nhau về đền thờ Thánh Gióng. Tiếng trống, tiếng chiêng rộn rã, náo nức cả một vùng.

Em ngược mắt lên bầu trời xanh thăm thẳm. Ô kìa! Có một đám mây ngũ sắc giống hệt hình người đang cưỡi ngựa. Đám mây hạ thấp dần, thấp dần, và em không thể tin vào mắt mình nữa: Trước mặt em là Thánh Gióng đầu đội mũ sắt, mặc áo giáp sắt, cưỡi trên lưng con ngựa sắt... hiển hiện trên bãi cỏ xanh. Thánh Gióng vui vẻ cất tiếng chào:

– Chào cậu bé! Ta là Thánh Gióng. Ta đã nhận được lời nguyện cầu của cậu bé. Cậu có muốn ta giúp gì chăng?

Sự ngạc nhiên tột độ đã nhanh chóng biến thành niềm vui mừng khôn xiết. Em vội vã bày tỏ:

– Thưa ngài! Con và các bạn chỉ ao ước làm sao vươn vai một cái trở thành tráng sĩ oai phong lẫm liệt như ngài. Xin hỏi ngài bí quyết để biến điều đó thành hiện thực?

Thánh Gióng cười cả lớn, tiếng cười vang động không gian:

– Ô! Ta hiểu! Tuổi thơ bao giờ cũng có ước mơ đẹp đẽ, lạ thường. Ngày xưa ta cũng vậy. Chính sự tồn vong của đất nước trước nạn ngoại xâm đã khơi dậy trong ta sức mạnh như thổi để mà đánh giặc. Sức mạnh của ta là sức mạnh của lòng yêu nước của toàn dân tộc. Việc ta vươn vai một cái trở thành tráng sĩ tượng trưng cho khát vọng chiến thắng quân thù. Ta thay mặt nhân dân trừng trị thích đáng bọn giặc ngông cuồng, dám xâm phạm vào non sông gấm vóc tổ tiên.

Còn bây giờ, trong thời đại khoa học kĩ thuật phát triển như vũ bão, con người không phải không lờ về thể xác nhưng phải không lờ về ý chí và trí tuệ. Một nghị lực phi thường trong một thân thể khỏe mạnh là những điều cần thiết cho cuộc sống ngày nay. Đó là những lời tâm huyết ta muốn nói với các con. Con hãy suy nghĩ cho kĩ xem có đúng không? Nếu đúng, thì

hãy làm theo lời ta, nhưng ta cũng nói trước rằng đó là con đường gian nan và vất vả lắm đó. Ta chúc cậu bé mai sau trở thành một người có đức, có tài giúp ích cho đất nước. Thôi! Chào cậu, ta đi đây!

Thánh Gióng dứt lời, ngựa sắt hí vang, bốn vó từ từ nhấc khỏi mặt đất. Cả người cả ngựa bay càng lúc càng cao, rồi mờ dần, mờ dần giữa những đám mây trắng như bông.

Em bàng hoàng tỉnh giấc. Ôi! Thì ra là một giấc mơ. Một giấc mơ lạ lùng! Tiếng nói của Thánh Gióng vẫn văng vẳng đâu đây. Em chí lí lời khuyên chí tình của ngài. Đúng là bằng con đường học tập, rèn luyện và phấn đấu không ngừng thì chúng ta mới biến ước mơ đẹp để thành hiện thực.